

Nr 21.

Av herr **Jonsson** i Skedsbygd, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 56, angående ställande av statlig garanti för täckande av vissa kostnader för vedproduktionen m. m.

I proposition nr 56 till innevarande urtima riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit vissa åtgärder till främjande av den inhemska bränsleproduktionen.

Åtgärderna avse dels att ställa erforderligt kapital till skogsägarnas förfogande för att härigenom uppmuntra till ökad avverkning och underlätta anskaffningen av ved, dels att garantera ett visst minimipris för det sortiment bränsle, varav största behovet anses föreligga.

Även om detta pris ligger så till, att detsamma ej torde kunna sägas stimulera till större avverkning, utgör det dock en viss garanti för att skogsägarna utan allt för stor ekonomisk risk skola kunna avverka s. k. pannved. Annorlunda ställer sig förhållandet beträffande övriga slag av ved, för vilka statligt garantipris ej ovillkorligen skall utgå.

Visserligen säger departementschefen att för andra vedslag synas priser, som stå i proportion härtill, kunna åsättas.

Härmed är dock icke utsagt att sådant garantipris skall åsättas för ved av bättre kvaliteter. Detta bör enligt mitt förmenande tydligt utsägas.

I den kungl. propositionen föreslås vidare, att ved, för vilken statligt garantipris skall åsättas, skall levereras vid av vednämnden bestämd upplagsplats vid trafikled.

Enligt mitt förmenande bör med trafikled förstås upplagsplats vid automobilväg i skogen eller å närmaste plats intill skogen. Man torde annars kunna befara att med sådan upplagsplats kan avses längre bort från avverkningsplatsen belägen plats, varigenom onödiga transport- och omlastningskostnader kunna uppstå.

I anledning härav får jag hemställa,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts ovannämnda proposition måtte taga hänsyn till dessa av mig framförda synpunkter.

Stockholm den 1 november 1939.

Arvid Jonsson.